

Gang blev revet væk, uden at de fik nogen som helst Erstatning. Derfor synes jeg, at disse Afgiftsforhold, som her ere omtalte, ere saa nogenlunde rigtige. Jeg tør ikke sige, at disse bestemte Skalaer ere rigtige, og jeg tør heller ikke sige, hvad der egentlig forstaas ved „gældende Indførselsafgift“, som der staar i sidste Stykke af § 2. Det vil maaske den højtærede Justitsminister oplyse mig om? Vi have endnu ikke haft noget saadant, og de Afgifter, som ere svarede i de forskellige Kommuner, have været meget forskellige, for Kreaturer helt oppe fra 2 Kr. til 50 Ø., og der har været forskellige Skalaer for de forskellige Dyr. Men det beror ogsaa noget paa, hvor meget Kommunerne have ydet vedkommende Mand, der vilde slagte. Have de ydet Redskaber, Lys, Varme, varmt Vand, alt muligt, alle Bekvemmeligheder, maaske oven i Købet Haandklæder, Badekamre m. m., saa er det rimeligt, at de kunde forlange en noget større Afgift, hvorimod de Kommuner, der kun have ydet temmelig primitive Forhold, kun lige et Rum til at slagte i, medens de, der vilde slagte, selv maatte medbringe alt det andet, naturligvis kun kunde forlange en mindre Afgift. Derfor forstaar jeg ikke rigtig dette „gældende Indførselsafgift“. Men det, som der altsaa er Tale om, er, at der maa være en Afgift til Kommunerne, naar disse have sat sig i en saadan Bekostning. At den maa være saa lille som muligt, og at den efter faa Aars Forløb helst maa høre op, vilde jeg finde var det heldigste, men det kunne vi jo tale om i Udvalget. Men det forekommer mig, at man, for at naa frem, har delt Sol og Vind ret lige, at man nogenlunde har truffet det rette med Hensyn til en ensartet Kontrol over hele Landet baade for Byernes og Eksportslagteriernes Vedkommende, og at man har gjort det muligt at borttrydde alle de Skranker, der stille sig i Vejen derfor, uden at bebyrde Statskassen eller den fri Næringsdrift for meget. Alt dette er, synes det mig, her gjort paa en ret heldig Maade og kort og godt.

De enkelte andre Ting, der kunde være Tale om, skal jeg ikke komme ind paa. Kun en enkelt Ting skal jeg nævne. Naar der i § 4 staar, at Varer, som ere mærkede til Udførsel D. U. K. (Dansk Udførsels Kontrol), skulle kunne gaa ind til Byerne hele Landet over, vil jeg sige, at det kan jo ikke være Meningen, at alt Slagteaffald, alle enkelte mindre Dele af Kreaturer, skulle mærkes med dette D. U. K.

Der maa findes en anden Ordning, saaledes at det i visse Tilfælde maaske bliver Emballagen, der mærkes. Hovedsagen er, at det er Varer, som hidrøre fra Kreaturer, der maa indføres, men der maa vistnok en anden Redaktion til. — Jeg vilde ogsaa meget ønske, at vi fik Lov til at sende Kvartkroppe eller mindre Stykker Kød til Indlandet. Til Udlandet kan det derimod ikke ske, ikke fordi Kødet ikke er godt nok, men fordi der der kræves, at det skal være hele eller halve Kroppe. Til Indlandet synes jeg ikke, der kan være noget i Vejen for, at det bliver mindre Dele, i alt Fald Kvartkroppe.

De enkelte Ændringer, som kunde være at ønske, ville jo kunne fremsættes i Udvalget. Men i det hele og store tror jeg, at den Vej, som der her er anvist, er den korteste og bedste. Hvad der opnaas derved: en ensartet Kontrol over det hele, er et Krav, der stilles saavel af Slagterierne som af de handlende og Landmændene, og den Smule Ubehagelighed, der maatte være i, at der svares en Afgift, vil, hvis den ikke kan undgaas, hvad jeg selvfølgelig vilde ønske — jeg ser helst, hvis det var muligt, at der ikke krævedes nogen som helst Afgift — ikke være af den Betydning, at denne Lov, som skaffer os ud af den nuværende forvrøvlede Tilstand med Hensyn til Kødkontrol, skulde strande derpaa. Jeg anbefaler derfor Lovforslaget paa det allervarmeste og haaber, at det gennem Arbejde i et Udvalg maa lykkes at faa det gennemført og ophøjet til Lov.

**Lindø:** Da Spørgsmaalet om indenrigs Kødkontrol jo nu snart i en Aarrække har været forhandlet her i Tinget, finder jeg ikke Anledning til at udtale mig udførligt om Sagen, men skal i det væsentlige indskrænke mig til at fremsætte nogle enkelte Bemærkninger angaaende det foreliggende Lovforslag. Det maa jo erkendes, at dette synes at have Betingelser for at kunne forene de forskellige Anskuelser og Interesser, saaledes at de kunne mødes i en fælles Bestræbelse. Forslagets Hovedformaal maa erkendes at være: ikke at gribe mere ind i det bestaaende, i Kommunerens Selvbestemmelsesret end nødvendigt, samtidig med, at man søger at opnaa fri Indførsel for 1ste Klasses Varer uden ny Undersøgelse i alle Kommuner i Landet. Det forekommer mig, at Opnaelsen deraf maa være en Hovedbetingelse, Grundlaget ved dette Lovforslag. Jeg erkender det heldige i den Begrænsning, som den højtærede Justitsminister har sat.